

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14

гр. Айтос , 29.04.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, III СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и девети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ИВАЙЛО К. КЪНЕВ**

като разглежда докладваното от **ИВАЙЛО К. КЪНЕВ** Административно наказателно дело № 20212110200122 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано на основание чл. 59 и сл. ЗАНН въз основа на жалба /заявление/, постъпила от Т. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. **, с която се иска обжалване налагането на глоба с електронен фиш № 8504260705/26.5.20г.

Към преписката, образувана въз основа на постъпилата жалба /заявление/, е приложено съпроводително писмо от НТУ при АПИ с приложени документи.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, намира, че следва да прекрати настоящото производство по следните съображения.

В случая процесният фиш е бил връчен на жалбоподателя на 19.2.21г. Видно от доказателствата по делото сумата от 70 лв., заплатена от жалбоподателя в законовия срок по чл. 189е, ал. 3 ЗДвП (на 01.3.21г.), представлява компенсаторна такса по см. на чл. 10, ал. 2 Закона за пътищата (ЗП). От тълкуването на нормативните разпоредби се налага изводът, че при заплащане на компенсаторна такса изобщо не се пристъпва към ангажирането на административно-наказателната отговорност (арг. от чл. 189е, ал. 5 ЗДвП), а електронният фиш се анулира по арг. от чл. 189ж, ал. 3, т. 1 ЗДвП. Съгласно чл. 189е, ал. 6 ЗДвП акт за установяване на административно нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б не се съставя, а когато акт е съставен, не се издава наказателно постановление и производството се прекратява. Посоченото налага извод за недопустимост на жалбата, доколкото в случая липсва предмет на обжалване. За пълнота следва да се посочи, че в настоящия случай липсва надлежно отправено сезиране до съда относно заплатената от жалбоподателя компенсаторна такса по реда на чл. 10, ал. 2 ЗП. Отделен е въпросът, че процесната сума, заплатена от жалбоподателя, не представлява наложена санкция или глоба, поради което и компетентен да разгледа такава жалба не е районният съд. Обжалването на определената компенсаторна такса, каквото в случая обаче не е налице, се реализира по друг законов ред.

С оглед на гореизложеното, производството по делото следва да се прекрати, като постъпилата жалба /заявление/ се явява процесуално недопустима.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2 ЗАНН, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по АНД № 122/2021 г. по описа на РС Айтос.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд-Бургас.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____